

tillægge Brandfogderne, som kun bevæge sig i en snever Kred, Løn; man kunde ligesaa godt foreslaae, at Brandskynsvidnerne burde have Erstatning for deres Uleilighed. Gaae vi nu fra Brandfogderne over til Sogneforstanderne, da bevæge disse sig ogsaa i Hjemmet og der kan derfor vel heller ikke være Tale om at tillægge dem nogen Godtgjørelse, hvorimod det forhold der sig anderledes med Amtsraadsmedlemmerne. Der er virkelig en stor Byrde forbundet med denne Bestilling — jeg veed det af Erfaring — det er en stor Opoffrelse baade af Tid og Penge, saaledes at være borte fra Hjemmet i flere Dage. Som sagt, hvis den ærede Ordfører vil gennemføre Principet, skal jeg være villig til at gaae med; men da dette ikke er Tilfældet, kan jeg ikke tiltræde Forslaget. Han sagde igaar, at han haabede, at Thinget ikke vilde lægge nogen Bægt paa min Udtalelse i denne Retning; jeg troer, at dette er et Beviis for, at mine Udtalelser dog ikke vare saa aldeles ubegrundede, da en saadan Henstilling ellers ikke vilde være fornøden. Skjøndt det nu vistnok vilde være urigtigt at gjentage, hvad jeg udtalte igaar, maa jeg dog, forinden jeg slutter, bemærke, at Lovforslaget, som det nu vil blive affattet, indeholder stor Bømpelse med Hensyn til Brandfogedbestillingen, idet Districterne, hvor de ere for store, vilde kunne forandres, idet Functionstiden bliver indskrænket til 3 Aar, samt idet der nu kun skal foretages 2 Brandskyn om Aaret istedetfor tidligere 4, hvilket idetmindste i Praxis har været Tilfældet. Jeg skal paa Grund af det Ansøgte meget anbefale Thinget ikke at gaae ind paa at tillægge Brandfogden Løn; hvorved man vilde begynde fra den bagvendte Side, men derimod at stemme imod Forslaget under Nummer 76.

Mossin: Den ærede 2den Landsstingsmand for 11te Kred (Bæk) udtalte sig igaar, ligesom nu den ærede sidste Taler, imod et

Princip, som jeg for min Person finder meget vigtigt og hensigtsførende, at nemlig de Mænd, der vælges til Brandfogder, og som vel meget ofte ere ganske simple Mænd, der ikke uden største Opoffrelse kunne paatage sig et saadant Hverv, erholde en Godtgjørelse derfor, og hvilken Godtgjørelse, som der her er foreslaaet, dog virkelig maae kaldes i sig selv ubetydelig og vel ikke paa nogen Maade vil kunne falde trykkende paa dem, der skulle udrede den; det bliver jo forbeelt paa Mange, af hvilke det vist er hver Enkelt temmelig ligegyldigt, om de skulle hve nogle faa Skilling meere eller mindre i Skatter. Og at dette Offer, der af Brandfogden bringes, ikke er noget ubetydeligt, bliver endmere klart, naar man lægger Mærke til, at en Brandfoged kun sjelden vil forblive i Bestillingen i kun 3 eller 5 Aar, men, naar han er en dygtig Mand, altid vil blive gjenvalgt, saa at en saadan Mand kan siges i sin halve Levetid at maaatte bringe dette betydelige Offer og derved give Slip paa eller ialtfald i høj Grad forsømme sine private Interesser; og et saadant Offer troer jeg dog virkelig ikke, at man kan være besejret til at paalægge den Enkelte for Andres Skyld. Naar man siger, at det er et nyt Princip, der her indføres, da kan jeg ikke gaae ind paa denne Betragtning. Brandfogderne kunne ganske paralleliseres med Sognefogder i Henseende til Maaden, hvorpaa de blive valgte; den er omtrent den samme, og da nu Sognefogderne, som bekjendt, erholde Løn, er dermed givet, at det ikke vil være et nyt Princip, om man her tillægger Brandfogderne nogen Godtgjørelse for det med deres Function forbundne Arbejde, Noget, hvorpaa Brandfogderne, ligesaafuldt som Sognefogderne, have et begrundet Krav, og som man altsaa ogsaa med Hensyn til dem maae fyldestgjøre, hvis man ikke vil gjøre dem kjede og lede af deres Bestilling. —